

идемъ при него съ съ сѣщій духъ, и да му ся молимъ, “Боже, милостивъ бжди менѣ грѣшному.” Не бива да ся бавимъ съ мысль-тѣ, че подиръ ще бждемъ по достойни. Души-тѣ ни до толкозъ сѣ омърсени отъ грѣхове-тѣ ни, щото не можемъ да ги очистимъ нито отъ едно пятно. Само кръвь-та Іисусова може да ны очисти; и додѣ не идемъ при него, не можемъ да направимъ нищо. Първа-та ни длъжность е да идемъ при него. Затова, бѣдний грѣшнике, иди при него. Никого не ще бждешъ по приготвенъ, никого не ще си приетъ отъ него по радостно, отъ колко-то въ настояще-то време. Іисусъ знае по добръ отъ тебе, колко си грѣшенъ и мръсенъ, но той не ти дума, “Почакай додѣ си по достоинъ, „ но, “Дойди.” Затова иди при него съ сички-тѣ си грѣхове, слабости, и окаменение на сърдце-то си.

— 0 —

Но азъ не съмъ достоинъ, и затова не можъ да иджъ при Іисуса.

Ако сякашъ че има даже и единъ грѣшникъ, който е достоинъ за спасение, то не разумъ-вашъ добръ Евангелие-то. Спасение-то е единъ даръ а не една награда. Никой не е достоинъ за него. Павелъ, Петръ и Іоаннъ не были достойни. Но ако и да си недостоинъ, Іисусъ до толкозъ тя обыча, щото тя кани да